

Skierowanie na badanie nie zawsze takie oczywiste

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: niedziela, 29, listopad 2015 23:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 2585

Na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o kierujących pojazdami starosta wydaje decyzję administracyjną o skierowaniu kierowcy lub osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem na badanie lekarskie, jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do stanu zdrowia. Należy podzielić wyrażony w skardze pogląd, że ustawodawca nie sprecyzował pojęcia "uzasadnionych zastrzeżeń co do stanu zdrowia".

Praktyka orzecznicza wskazuje, że pod tym pojęciem należy rozumieć takie aspekty stanu zdrowia kierowcy, które mają wpływ na jego zdolność uczestnictwa w ruchu drogowym, w taki sposób, aby nie stwarzał zagrożenia dla jego innych uczestników. Wyrok WSA w Szczecinie z 5 listopada 2015 r. sygn. II SA/Sz 312/15.

W uzasadnieniu wyroku uchylającego decyzje SKO i poprzedzającą ją decyzję starosty o skierowaniu na badania lekarskie sąd wskazał, że wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego, w przedmiocie skierowania na badania lekarskie nie wiąże starosty w tym znaczeniu, że nie obliguje go do wydania decyzji o skierowaniu na badania.

W rozpatrywanej sprawie podstawą skierowania skarżącego na badania były zastrzeżenia co do jego sprawności psychofizycznej jako kierowcy, w związku z treścią opinii sądowo-psychiatrycznej sporządzonej na potrzeby postępowania karnego, z której wynika, że biegli psychiatrzy rozpoznali u niego osobowość nieprawidłową i zespół zależności alkoholowej.

Sąd zwrócił uwagę, że wniosek o wszczęcie postępowania zawierał jedynie informację, z której wynikało jakiego czynu dotyczyło postępowanie karne, prowadzone przeciwko skarżącemu, że w toku tego postępowania został on poddany badaniom sądowo – psychiatrycznym, na podstawie których biegli stwierdzili u niego osobowość nieprawidłową i zespół zależności alkoholowej. Brak było natomiast informacji, czy czyn, którego popełnienie skarżącemu zarzucono został popełniony pod wpływem alkoholu, czy w wywiadzie przeprowadzonym przez biegłych skarżący przyznawał się do spożywania alkoholu, czy też negował picie. Okoliczności te mają, w ocenie sądu, istotne znaczenie, bowiem zespół zależności alkoholowej jest schorzeniem, które nie jest "uleczalne". Zatem u osób, u których zespół zależności alkoholowej rozpoznano, nawet w przypadku wieloletniej abstynencji, uzależnienie od alkoholu jako jednostka chorobowa pozostaje. Zagrożenie w ruchu drogowym ze strony takich osób należy zatem badać biorąc pod uwagę ich aktualną sytuację.

Rzeczą organu było zatem przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, chociażby we wskazanym wyżej zakresie, bowiem w sytuacji, gdyby Prokurator potwierdził, że czyn którego dotyczyło postępowanie przygotowawcze został popełniony pod wpływem alkoholu, bądź wskazał, że z opinii biegłych wynika, iż skarżący jest osobą w dalszym ciągu nadużywającą alkoholu, prowadzenie dalszych czynności nie byłoby konieczne. Tak zgromadzony materiał dowodowy nie budziłby wątpliwości co do spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 2 lit. ustawy.

Wyrok jest nieprawomocny

Źródło: [CBOSA](#)